

[Finansministeren.]

indbetalt hele Underskuddet, de 136 Mill. Kr., men kun var indbetalt 106 Millioner. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde næsten betegnet det som en vilkaarlig Handling. Jeg maa bede om Undskyldning, hvis jeg har gjort det, jeg tror dog ikke, jeg har gjort det, jeg tror slet ikke, den var vilkaarlig, jeg tror, den var absolut vilkaarlig, den var absolut nødvendig for det ærede Medlem at foretage, ellers havde det ærede Medlem slet ingen Penge haft i Kassen, denne Handling var sandelig paa ingen Maade vilkaarlig. Og jeg skal tillade mig at oplyse, at jeg udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at det var gjort ifølge en af Lovens Bestemmelser, saa jeg har ikke heller i den Henseende vovet mig for langt ud. Det var saadan, at Kassebeholdningen, da det sidste Regnskabsaar sluttede, var opgjort til 33 Mill. Kr., men ved Siden af skyldtes der 35 Mill. Kr. til andre Institutioner, nemlig i Motorpenge. De opsamlede Motorpenge androg paa samme Tidspunkt 35 Mill. Kr., saaledes at hvis man havde regnet dem fra, havde Kassebeholdningen i Virkeligheden været negativ. Jeg tror nok, jeg har Ret i at sige, at det ærede Medlem kunde ikke have tilbagebetalt de 30 Mill. Kr. uden at bruge af de Penge, som han vidste skulde udbetales i Løbet af Aaret. Disse Motorpenge er senere udbetalt i Løbet af den Del af Finans-aaret, der er gaaet, saaledes som de skulde. Naar der altsaa paa det Tidspunkt fandtes 35 Mill. Kr. i Kassebeholdningen af disse Penge, var det i Virkeligheden den eneste Grund til, at der kunde opføres en positiv Kassebeholdning. Men jeg skal ikke bebrejde det ærede Medlem, at han optog dette Landmandsbanklaan, dog synes jeg, det var noget letsindigt, at dette Laan, der var saa nødvendigt for Kassebeholdningen, som det faktisk var, blev optaget som etaarige Statsgældsbeviser, for det vilde i Virkeligheden sige, at det er en stadig Trusel mod Kassebeholdningen. Det forekommer mig, at det var en mindre overvejede Handling, det ærede Medlem foretog, da han styrkede Kassebeholdningen ved dette Laan og ikke sørgede for, at det i hvert Fald laa paa noget fastere Former, saaledes at det kunde have virket noget længere. Disse stadige Forhandlinger om Fornyelse af disse Statsgældsbeviser kan naturligvis ikke være behagelige for Staten, og Landmandsbanken synes, saa vidt jeg kan mærke, at mene, at den i Virkeligheden selv har Ret til at bestemme, hvornaar de skal indfries. Jeg maa dog sige, at efter

Lovens Ord er jeg ikke af den Anskuelse — og jeg haaber, at jeg paa dette Punkt i øvrigt er enig med min højtærede Forgænger.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte ogsaa om Usikkerheden i Budgettet — det hører vel til Professionen, naar man skal være Ordfører mod en Regering —, og det ærede Medlem mente, at det kunde blive vanskeligt at faa Dækning for de sociale Udgifter. Som jeg tidligere har paavist i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, vil der efter de Love, der er foreslaaet, blive fuld Dækning for de foreslaaede Udgifter, saa jeg kan maaske ogsaa bede det ærede Medlem være beroliget paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente i øvrigt at kunne karakterisere min Finansførelse paa den Maade, at jeg sparede paa Skillingen og lod Daleren rulle. Ja, det skal jeg ikke selv forsøge at være Dommer i, men det kunde egentlig være ganske interessant at se, hvorledes dette Ordsprog stod til den Finanspolitik, som det ærede Medlem har ført. Hvorvidt det ærede Medlem har sparet paa Skillingen, skal jeg lade være usagt, men at det er bombefast, at han har ladet Daleren rulle — bombefast —, det ses af Statsgælden. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har oplyst for os — hvad i øvrigt fremgaar af Statsregnskabet Tal —, at Statsgælden i 1920 var 926 Mill. Kr., og at den nu ved Udgangen af Aaret 1928—29 er 1 373 Mill. Kr. Den er altsaa i dette Tidsrum efter disse Tal steget med 450 Mill. Kr., men den er i Virkeligheden steget mere i de Aar, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har været Finansminister, idet den som bekendt gik noget ned i de Aar, da den socialdemokratiske Regering havde Styret, saa det er paa ingen som helst Maade nogen Overdrivelse at sige, at i de to Ministerperioder, hvor det ærede Medlem har været Finansminister, er Statsgælden vokset med 500 Mill. Kr.

Jeg maa komplimentere det ærede Medlem for den glimrende Evne, han har til at opnaa Anerkendelse og Beundring i sit Parti for sine Finansunderværker. Om der er Overskud eller Underskud paa Regnskaberne — ja, Overskud har der vist for Resten ikke været saa mange Gange, saa det har maaske ikke spillet nogen Rolle —, altid bliver det ærede Medlem rost og rost meget stærkt indenfor sit Parti og i sin Presse, altid mødes han af Beundring: Hvad Fatter gør, er altid det rigtige. Det er det Synspunkt, som man synes at have anlagt paa det ærede Medlems Finans-